

Windows Migrálás: PCLinuxOS finomhangolása

PCLinuxOS Magazine – 2013. március

Írta Paul Arnote (parnote)

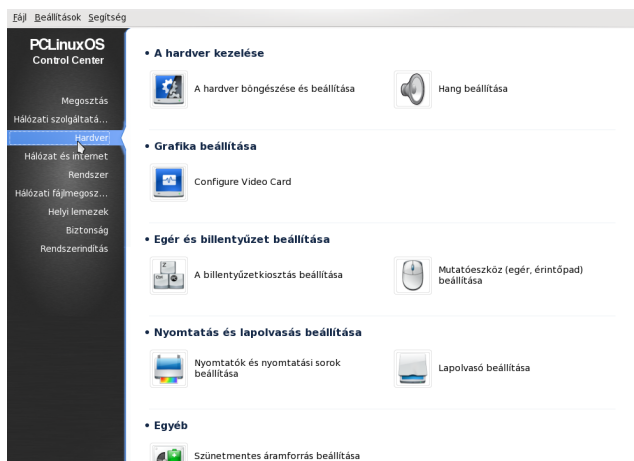
Most, hogy a PCLinuxOS a gépeden telepítve, ideje „finomhangolni” a rendszert. Ha veszel egy új hegedűt, vagy gitárt, mielőtt játszanál rajtuk, behangolod. Akkor is szólnak, ha nem hangolod be, de nem a legszebben. A PCLinuxOS-telepítő kiváló hardverfelismerő képességének hála, a telepített PCLinuxOS-ed nagy valószínűséggel jól fog működni. Akárcsak az új hegedűt, vagy gitárt, a PCLinuxOS telepítésedet is finomhangolni kell. A finomhangolással éred el, hogy a PCLinuxOS telepítésed optimálisan fusson és a hardvered, legyen az új, vagy régi, a legjobb teljesítményt nyújtsa.

Kétségtelen, hogy a PCLinuxOS – és általában a Linux – hardverfelismerő képessége és kompatibilitása az utóbbi években váratlanul gyorsan fejlődött. Amikor először foglalkoztam Linux-kzal, egyszerűen volt néhány olyan hardverösszeállítás, amit minden áron kerülni kellett. Kerülted őket, mert vagy nagyon bonyolult volt konfigurálni, vagy a hardvergyártók nem támogatták a Linux-ot semmilyen formában, úton, vagy módon.

Azonban, a Linux növekvő népszerűségének hála, egyre több hardvergyártó, amik korábban távol tartották magukat a Linux-tól, most a meghajtók támogatásával ringbe léptek. Az olyanok, mint a Broadcom és a Lexmark, korábban a Linux támogatását kitartóan megtagadták, most már készítenek Linux meghajtót a hardverükhöz. A régi hardverekhez természetesen nem írtak driver-t. (És a régi hardver jó része továbbra is problémás, még ha a Linux közösség csinálna-magad meghajtói fejlődésének köszönhetően kevesebb is a gond.) De az újonnan készített hardverelemekhez most már Linux driver-t is mellékelnek.

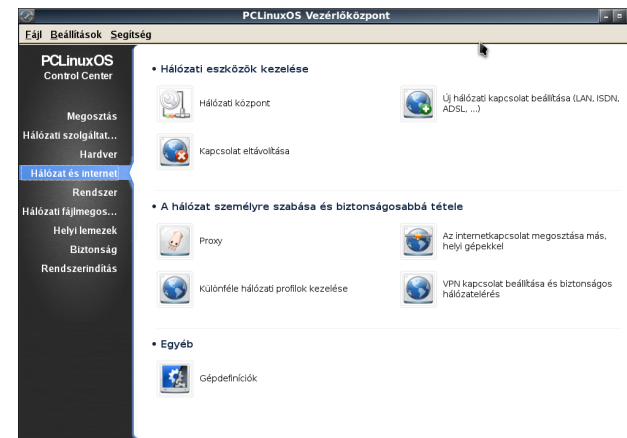
Videó kártya beállítása

Noha a PCLinuxOS telepítője nagyon jól azonosítja és megfelelően beállítja a videó kártyát, előfordulhat, hogy szeretnéd lecserélni a kártya meghajtóját, hogy teljesítményjavulást érj el. Az ingyenes és nyílt forráskódú Xorg meghajtók mellett a PCLinuxOS elérhetővé teszi a bejegyzett, zárt forráskódú meghajtókat ATI és nVidia grafikus kártyákhoz a Synaptic-ban. Miután telepítetted őket, át kell állítanod az X-szervert, hogy a bejegyzett grafikus meghajtókat használja. A telepítés után a választási lehetőségeid között is meg kell jelenniük.

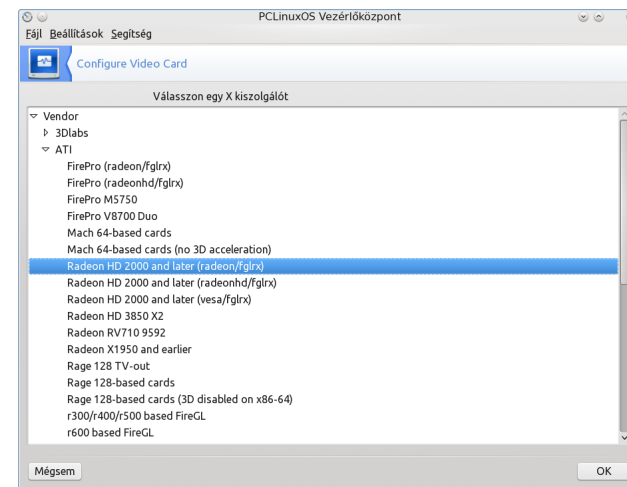

Indítsd el a PCLinuxOS Vezérlőközpontot (alias PCC). Root-felhasználói elérésre van szükség és a PCC indításakor kérni fogja a root jelszavát. Menj a „Hardver” részhez és válaszd ki a „Configure Video Card”-ot a lehetőségek közül.

A fentihez hasonló ablakot látsz majd megjeleníteni.

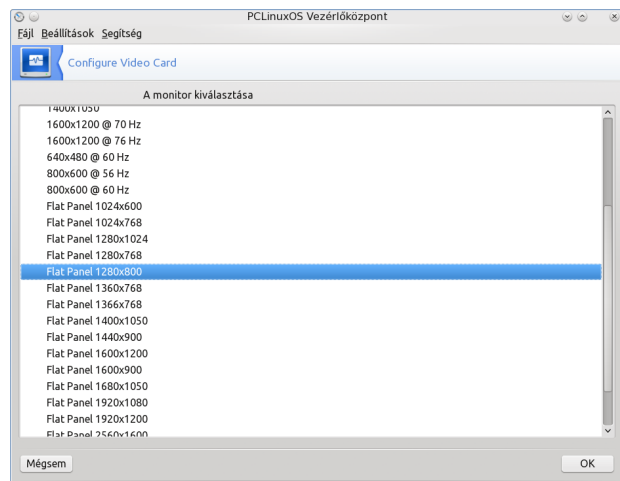

A „Grafikus kártya” gomb kiválasztásának hatására a fenti ablak jelenik meg, ahol a pillanatnyilag beállított grafikus kártya meghajtója van kijelölve. Hacsak nem tudod jobban, vagy másképpen nem kell

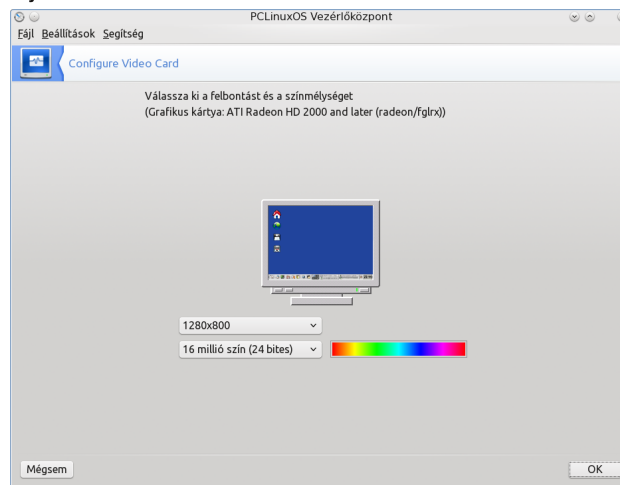

tenned, illetve hacsak nem a szabadalmaztatott meghajtóra cserélsz (a telepítésük után), nagyon NEM ajánlott lecserélni a PCLinuxOS telepítője által beállított meghajtót. A nem megfelelő meghajtó

kiválasztása azt eredményezheti, hogy nem fogsz tudni a grafikus asztalodba belépni. Légy nagyon óvatos! A kijavítása néha nagyon bonyolult lehet, még érett, tapasztalt Linux-felhasználóknak is.

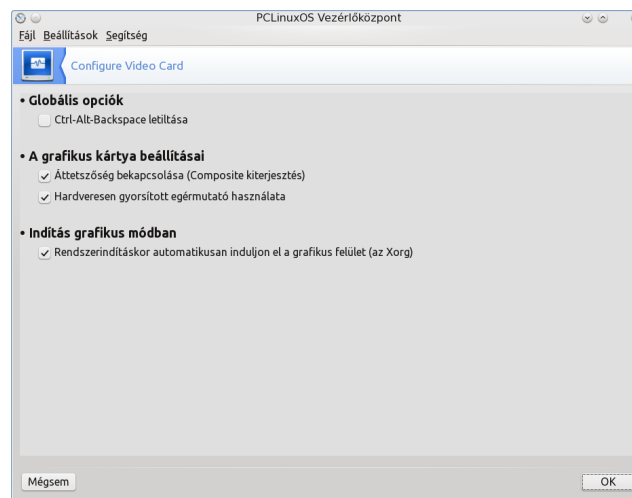

Válassz ki a „Monitor” gombot, ami megjeleníti a képernyő-választékot. Nem minden választás alkalmazható a rendszeredre! A listában a pillanatnyilag beállított monitor jelenik meg kijelöltként.

A „Felbontás” gomb a fentihez hasonló ablakot fog megjeleníteni. Itt ki tudod választani a monitorod

megjelenítésének képernyő felbontását és színmélységét. Észre veheted, hogy Windows alatt a 16 millió színt 32 bitesnek nevezik. A Linux alatt ugyanazt 24 bitesnek hívják. Az elnevezésbeli különbség onnan ered, hogy a windowsos és a linuxos táborban másképpen számolják a biteket. Ne hagyj, hogy ez félrevezessen téged. Ez a kettő egy és ugyanaz.

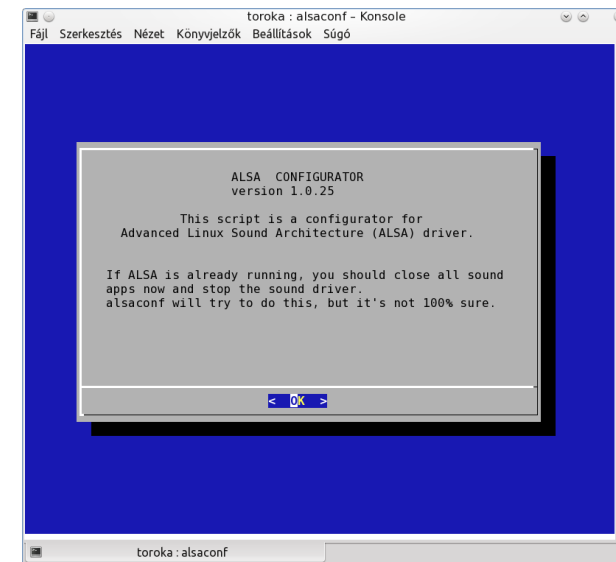
Amikor az „Opciók” gombra kattintasz, a fentihez hasonló ablakot látsz. A megjelenített opciók a grafikus kártyád képességeinek megfelelően egy kicsit eltérhetnek az itt bemutatottól. Általában biztonságos megmaradni az alapbeállítások mellett, hacsak nem kényszerülsz változtatni, vagy járatosabb vagy Xorg videó meghajtó berhelésében (ami a cikkünk tárgyán túlmutat).

A videó megjelenítés állítása után, a változtatások engedélyezése érdekében célszerű újraindítani a számítógépet.

Hangbeállítás

A felhasználók többségénél a hangeszköz megfelelően be van állítva. Mégis a hangkártyák széles választékára tekintettel – legyen szó akár az

alaplap, akár kiegészítő kártyáról – szükség lehet kézi beállításra is.

Nyiss egy terminált és a parancssorba írd be a következőt:

su <Enter>

Add meg a root-jelszót, amikor kéri, majd nyomj Entert.

Most azt fogod látni, hogy a parancssor szövege pirosra váltott, jelezvén, hogy a parancsokat root joggal viszed be. Emiatt fokozott óvatossággal járd el. Ellenőrizd le a parancssorba beírtakat. A root felhasználó a rendszer egészéhez hozzáfér, és rendszer szintű változtatásokat képes végrehajtani. Root felhasználóként mindenféle rendszerösszeomlást okozhatsz. Nem kell félni, csak légy óvatos!

Most gépeld be az **alsacnf** szót a parancssorba. Ez az ALSA, a Linux alapértelmezett hangrendszerének - Advanced Linux Sound Architecture (fejlett Linux hangrendszer) beállítója.. A fentihez hasonló képet látsz. Üsd le az „Enter”-t.

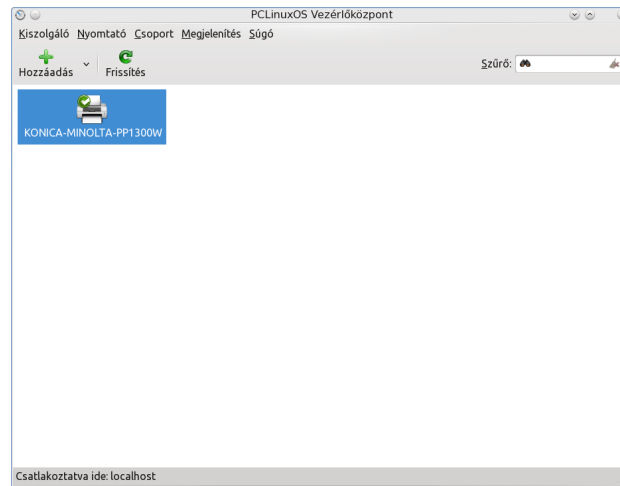
A következő oldalon láthatóhoz hasonló ablak jelenik meg. A kijelölt a legjobb választás. Üss „Enter”-t.

alapértékeinek alkalmazásszintű beállítását. Ez azt jelenti, hogy ha nagyobb hangerőt akarsz az egyik alkalmazásban, mint a másikban, könnyen beállíthatod. Ha többet szeretnél (a PCLinuxOS tárolójában megtalálható) pulseaudio-ról megtudni, melegen ajánlom a PCLinuxOS fórumon megkeresni és elolvasni a vonatkozó szálakat.

Nyomató beállítása

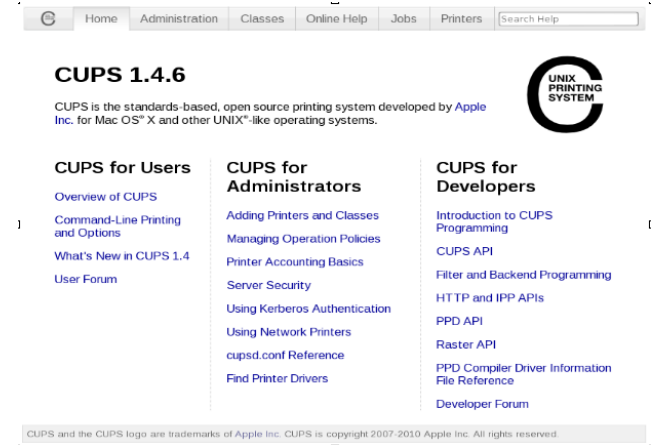
Sokunknak az adatokról papírlenymat készítése még mindig természetes. Ha te is hozzánk hasonló vagy, van nyomtatód és szeretnéd Linux alatt beállítani. Szerencsére a PCLinuxOS a nyomtató beállítását elég egyszerűvé teszi.

Mielőtt a nyomtatót a számítógépedbe bekötnéd, Synaptic-ból telepítened kell a **task-printing**-et. Ez telepíti a Linux nyomtató rendszerét, a CUPS-t (Common Unix Printing System), ami sok olyan nyomtatót kezel, ami neked lehet.

Ha telepítetted a task-printing-et, kapcsolod ki a számítógépedet, csatlakoztasd és kapcsolod be a nyomtatód, majd kapcsolod ismét be a számítógépedet a PCLinuxOS-t indítva. Ezzel a CUPS nyomtató alrendszer alapállapotba kerülhetett és felkészülhetett, így rendben megtalálhatja és telepítheti a nyomtatódat.

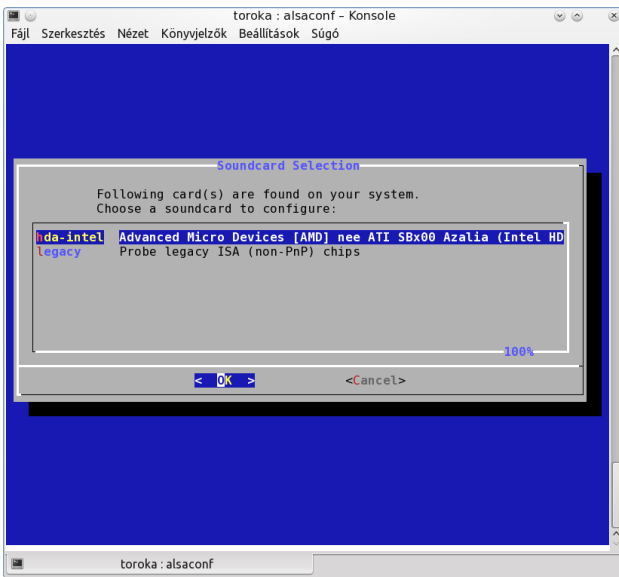
Noha néhány felhasználó esküszik a nyomtató telepítésben és a használatában a CUPS elkerülésére, mi a CUPS-ra fogunk koncentrálni. A CUPS használata sokszor könnyebb és egyszerű hozzáférést biztosít a nyomtatóhoz másik gépekről, vagy hálózatról.

A kedvenc böngésződ címsávjába írd be, hogy <http://localhost:631>. A fent mutatott oldalhoz hasonló fogsz látni. Válaszd ki az „Adding Printers and Classes” hivatkozást (az első a „CUPS for Administrators” oszlopban). Kérni fogja a root felhasználónevét (általában „root”, idézőjelek nélkül) és annak a gépnek a root jelszavát, amelyiken a CUPS-t elindítottad.

Ha szeretnéd, hogy a nyomtatód a hálózatod más számítógépei számára is elérhető legyen, a Server Settings” alatti második kijelölő doboz kipipálásról gondoskodj (jobbra). Ezután kattints az „Add Printer” gombra a „Printer” részen belül (balra fent).

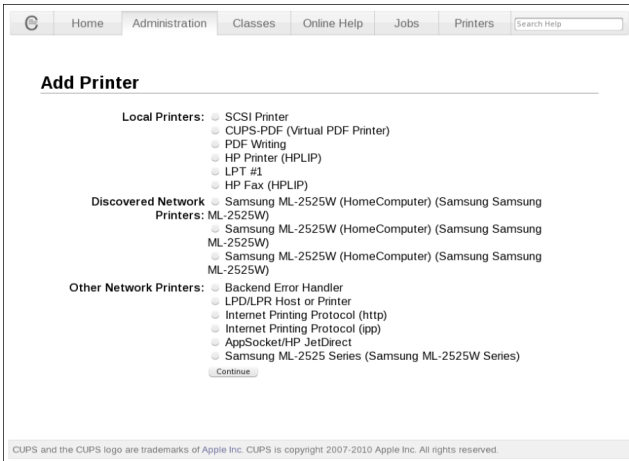
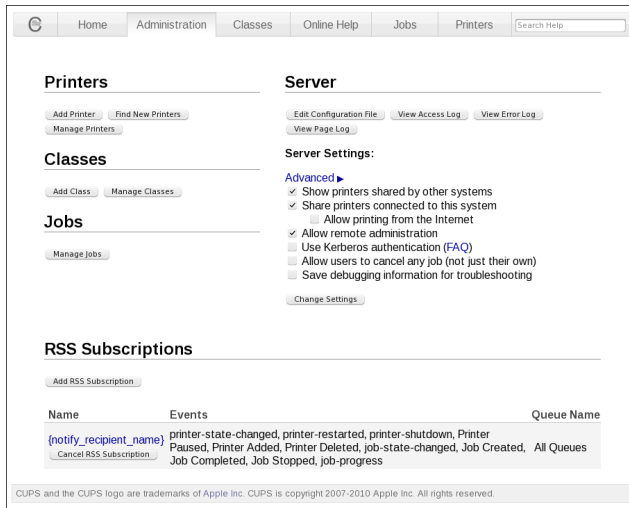
Az, hogy mit látsz ezután, függ attól, hogy a nyomtatód hogyan csatlakozik a számítógépedhez. Ha USB porton, akkor az USB-csatlakozásra vonatkozó lehetőségeket láthatod. Ha ez egy hálózati nyomtató, ami ethernet csatlakozón, vagy wifi-n keresztül kapcsolódik, akkor valószínűleg több sikerrel jársz, ha a nyomtatódat a CUPS natív Internet nyomtatási protokollján (IPP) állítod be.

Ismét nyomj „Enter”-t és az ALSA lefuttatja az indító szkriptet, hogy beállítsa a hangkártyád alapbeállításait. Amikor visszajutsz a terminálban a parancs-sorhoz, „exit”-tel zárd be a root-felhasználói terminált. Ha minden rendben ment, akkor a hangkártyád most már megfelelően működik.

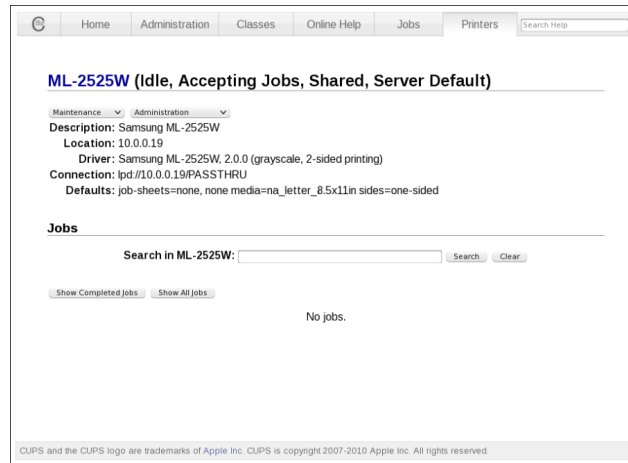

Az utóbbi néhány évben egy új Linux hang projekt indult PulseAudio néven. A PulseAudio célja, hogy a Linux alatt a hangbeállítást sokkal könnyebb tegye úgy, hogy megkíméli a felhasználót a terminál elindításától és az alsacnf parancssori futtatásától. A pulseaudio lehetővé teszi a hang

Az itt állítható sok opció és a nyomtatók széles választéka miatt, szinte lehetetlen mindet lefedni ebben a cikkben. Ehelyett inkább melegen ajánlom a PCLinuxOS fórumának meglátogatását, szükség esetén.

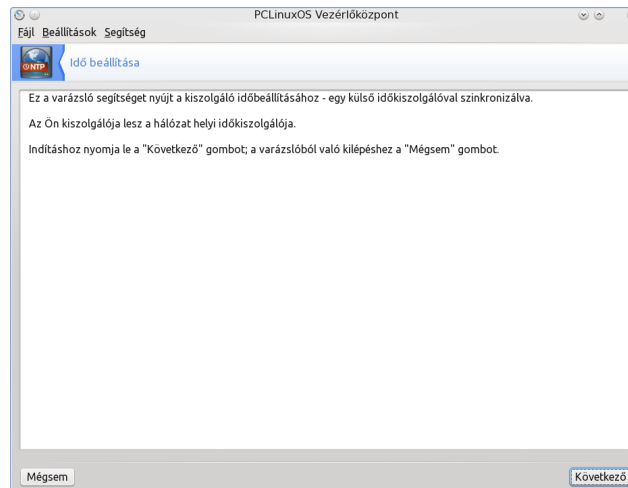
Még egy dolgot kipróbálhatsz, a „Find New Printers” (új nyomtató keresése) gomb használata az „Add Printer” (nyomtató hozzáadása) helyett. Győződj meg, hogy a nyomtatód be van kapcsolva és csatlakoztatva, és lássuk, a CUPS megtalálja-e a nyomtatót.

Egy másik dolog, amiben a CUPS segíthet, az a nyomtató nyomtatási sorában található feladatok kezelése. Ezen a képernyőn visszatarthatsz, vagy törölheted a hibás nyomtatási feladatokat.

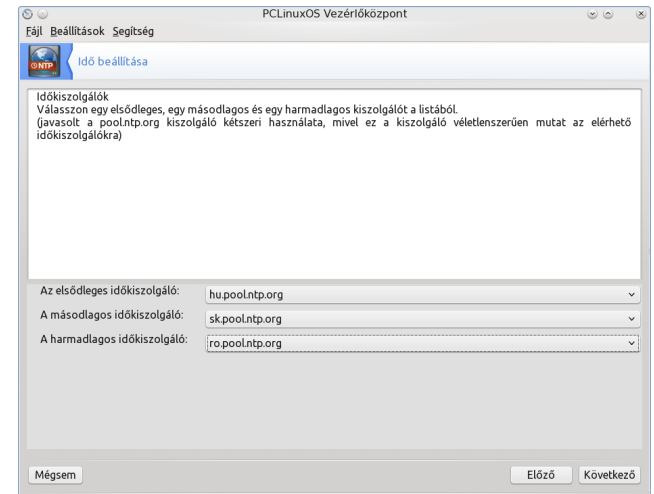
Az idő beállítása

Kevés annál bosszantóbb dolog van, mint amikor a számítógéped órája helytelen időt mutat. Még ennél is bosszantóbb, amikor a számítógéped órája késik, vagy siet. Szerencsére nem kell elfogadnod ezt a helyzetet.

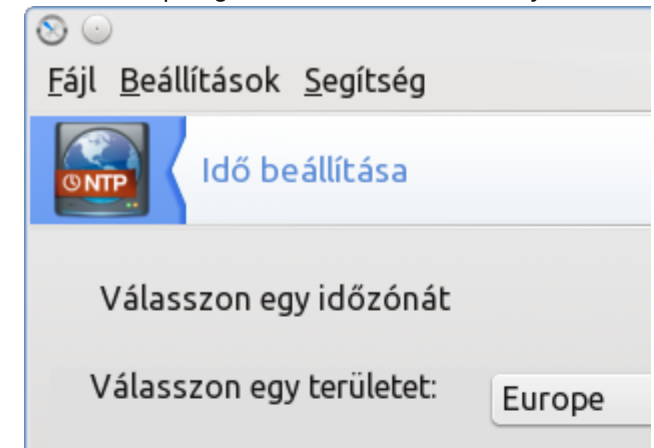

Indítsd el a PCC-t (emlékezz, root-jog kell hozzá) és válaszd a „Hálózati szolgáltatások” kategóriát. Keresd meg és válaszd ki az „Idő beállítása” ikont.

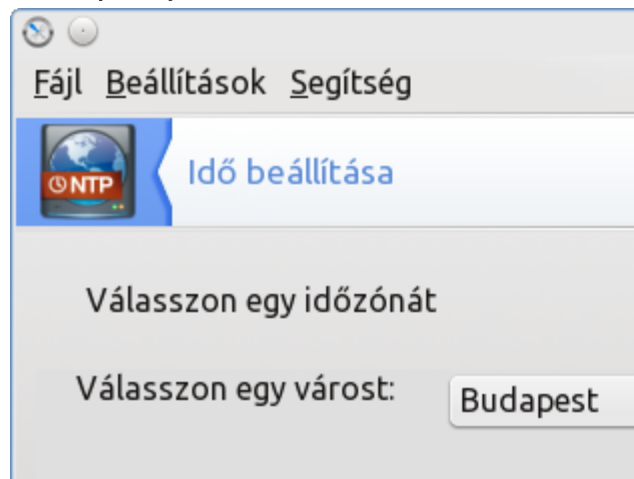
Ez elindítja az NTP-varázslót. Válaszd ki a „Következő” gombot a jobb alsó sarokban.

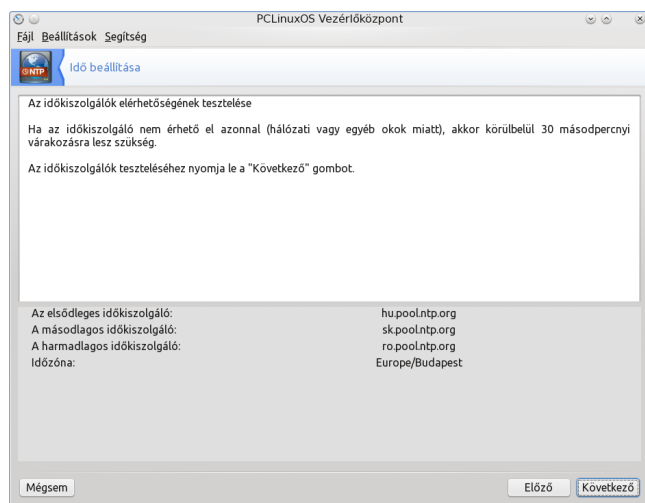
Az ablak alsó felében egyenként jelöld ki a három időkiszolgálót és a lenyíló listából válassz hozzájuk NTP-kiszolgálót. Noha a rendelkezésre álló időkiszolgálók bármelyikét kiválaszthatod, azt javaslom, hogy az elsődleges a földrajzi helyedhez legközelebbi legyen, a második a következő legközelebbi és a harmadik pedig tetszésed szerinti bármelyik lehet.

Ezután válaszd ki a régiót, amelyik legközelebb van a földrajzi helyedhez.

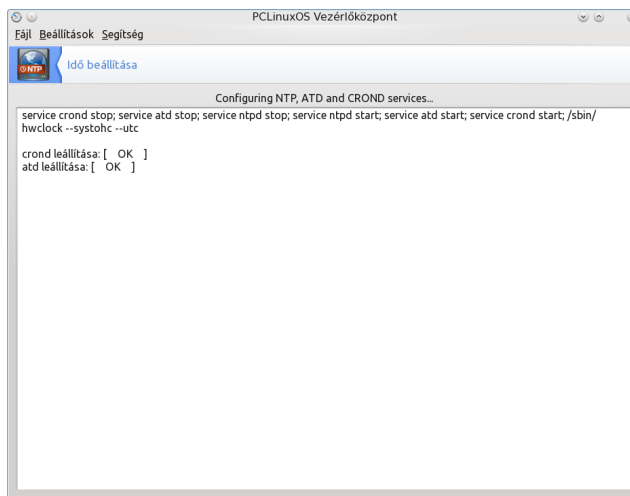

Most válassz ki egy várost, amelyik a te időzónádban van. Noha én Kansas környékén élek, ez nem választható. Eközben Chicago, amelyik ugyanazon időzónában van, választható.

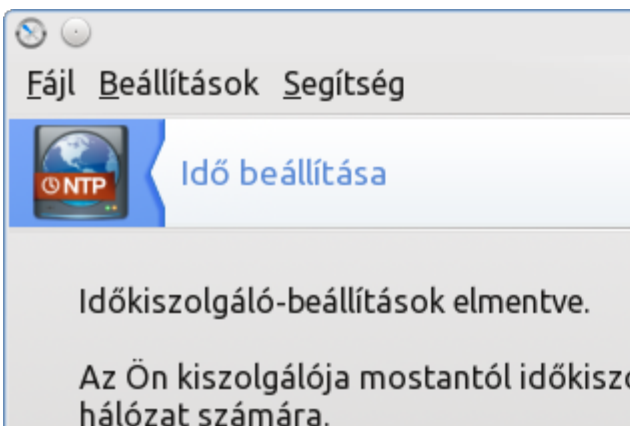

Most egy „összesítőt” fogsz látni, az összes beállításoddal: a három időszolgáltatót és az időzónádat. Válaszd a

Az ablakban egy szöveges felsorolást látsz, ahogy

a PCLinuxOS teszteli és beállítja az időszolgáltatókhoz a szinkronizálását. Várni kell, amíg befejezi.

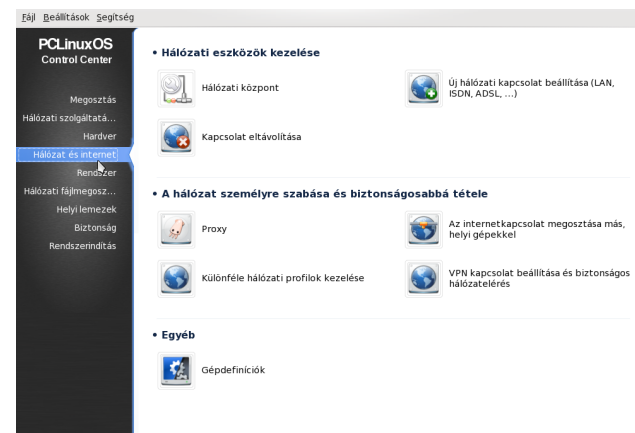
Ha a fenti ablakot látod, akkor sikerrel beállítottad a számítógépedet az általad kiválasztott időszolgáltatókhoz történő szinkronizálásra.

Hálózatkezelés

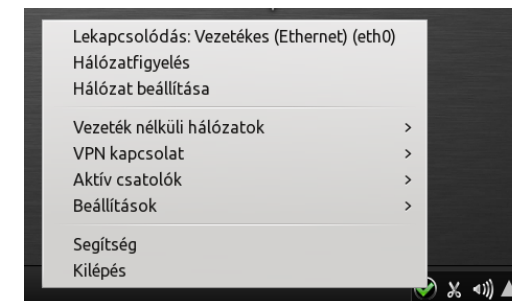
Van valami, amit azonnal be akarsz állítani és futtatni, és ez a hálózati kapcsolat. Napjainkban kevés felhasználó futtat statikus beállítást, ami ilyen, vagy olyan módon ne lenne valamiféle hálózatba bekötve. Ez a kapcsolat általában az Internet.

Szerencsére, ha ethernet kábellel csatlakozol, a kapcsolódásod majdnem automatikus. Semmit sem kell csinálnod az ethernet kábel bedugása után. A vezeték nélküli kapcsolat beállítása azonban, egy kicsit több beavatkozást igényel.

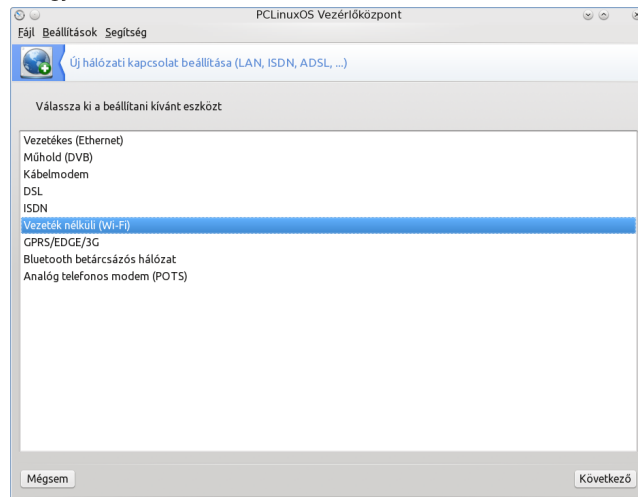
Mielőtt nekilátnál a vezeték nélküli (wifi) kapcsolat beállításának, célszerű begyűjteni minden információt, amire szükséged lehet. Minimum a hálózatod SSID-jére (hálózatnév), a használt titkosítási eljárásra és a hálózati csatlakozás jelszavára szükséged lesz.

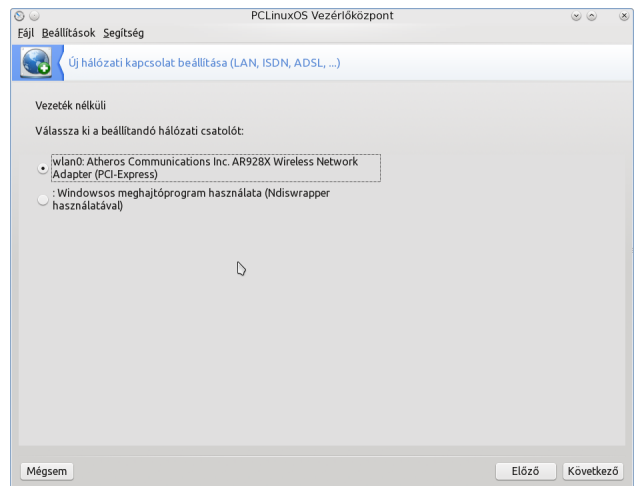
Nyisd meg a PCC-t (PCLinuxOS Vezérlőközpont). Írd be a root jelszavát, amikor kéri és menj a „Hálózat és Internet” részhez. Válaszd ki az „Új hálózati kapcsolat beállítása ...” ikont.

Beléphetsz ide úgy is, hogy a Net Applet alkalmazás ikonjára kattintasz a rendszerpanelen (ami egy piros X lesz, ha pillanatnyilag nincs semmilyen hálózati kapcsolat), majd válaszd a „Hálózat beállításá”-t a megjelenő menüből.

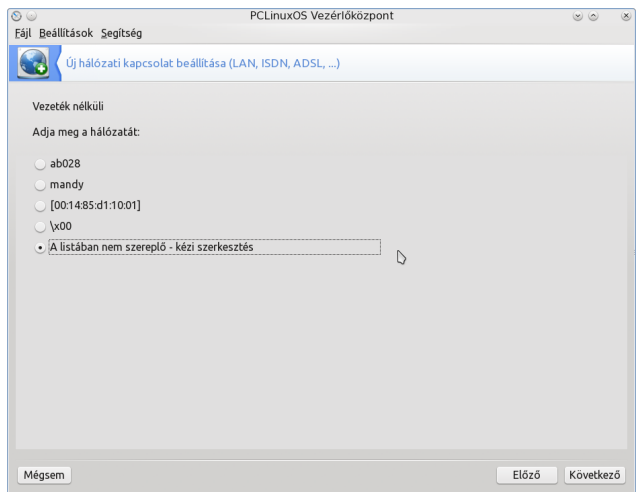

A fent bemutatott ablakot fogod látni. Noha legtöbbször a „Vezeték nélküli (Wi-Fi)” pontot választják, de beállítható mobil (GPRS/Edge/3G), vagy telefonos (POST) kapcsolat is. Válaszd azt a fajta hálózati interfészt, amit konfigurálni akarsz. A cikkben a leggyakoribbra, a wifi kapcsolatra koncentrálunk.

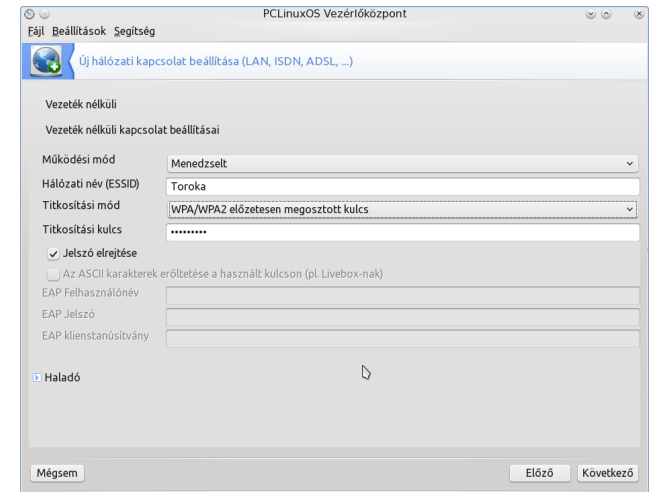

Válaszd ki a beállítani kívánt hálózati interfészt. Szerencsére a Linux a vezeték nélküli kártyák és chipset-ek támogatása tekintetében jelentősen fejlődött az elmúlt öt évben. Mégis lehetnek esetek, amikor olyan vezeték nélküli kártyába, vagy chipset-be botlasz (tipikusan régiebe), amihez nincs Linux-támogatás. Tudni fogod, ha egy ilyen teremtményed van, akkor „Windows meghajtóprogram használata (Ndiswrapper használataval)” lesz az egyetlen választás.

Ne ijedj meg, még mindig nagy valószínűséggel felélesztheted. A Wi-Fi kártyád ndiswrapper-rel történő futtatásához kell az adott kártyához való *.inf és *.sys fájl. Megtalálhatod ezeket a windowsos partíciódon (ha dual-boot van), vagy letöltheted az Internetről, esetleg egy másik számítógépről. Ha ez utóbbi módszert használod, mentsd a fájlokat USB-re és másold a /home/teneved/Letöltések könyvtárba. Amikor a windowsos fájlokat kéri, a PCLinuxOS-nek mutass rá a kártyád *.inf fájljára. Az ndiswrapper további beállítása elég egyértelmű, csak kövesd az utasításokat.

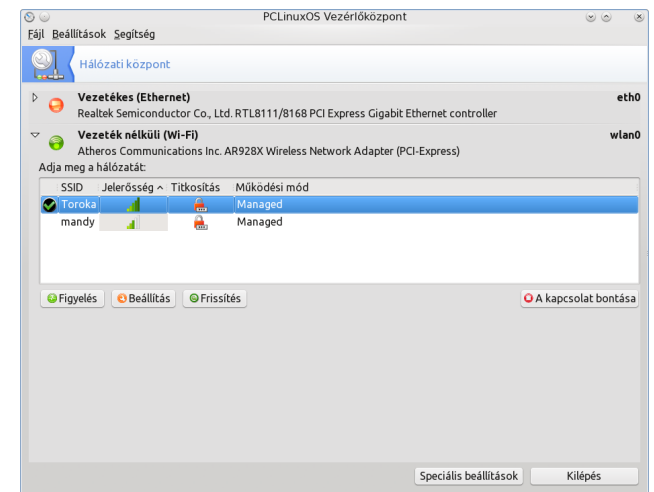

A következő képernyőn válaszd ki a router-t, amihez kapcsolódnál. Nekem az otthoni hálózatban két (illetőleg három) vezeték nélküli router-em van (egy az alagsorban, ami a fenti képen nem jelenik meg).

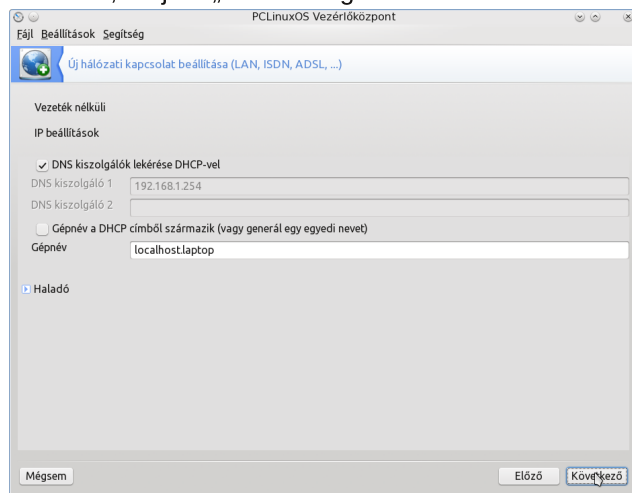
Ha a vezeték nélküli hálózatodban titkosítást használasz – napjainkban szinte mindenki –, akkor a „Működési mód” „Menedzsel” legyen. A „Titkosítási mód” szokásos választékába a WEP és a WPA/WPA2 előzetesen megosztott kulcs (PSK) is beletartozik. A WEP sokkal kevésbé biztonságos, mint a WPA/WPA2 PSK, és egy elszánt hekker könnyen, két percen belül feltörheti. Az esetek többségében a vezeték nélküli kapcsolat varázslója előre kiválasztja a megfelelő titkosítási módot.

A következő sorban adhatod meg a router-ed titkosítási kulcsát. Ha látni akard a jelszót, amit

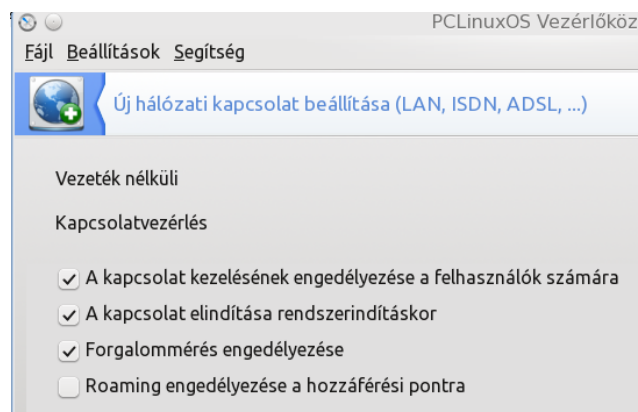

éppen beírsz, vedd ki a jelet a „Jelszó elrejtése” elől. Különbösen csak fekete pontokat látsz. Amikor beírtad a titkosítási kulcsodat, válaszd az „OK” gombot.

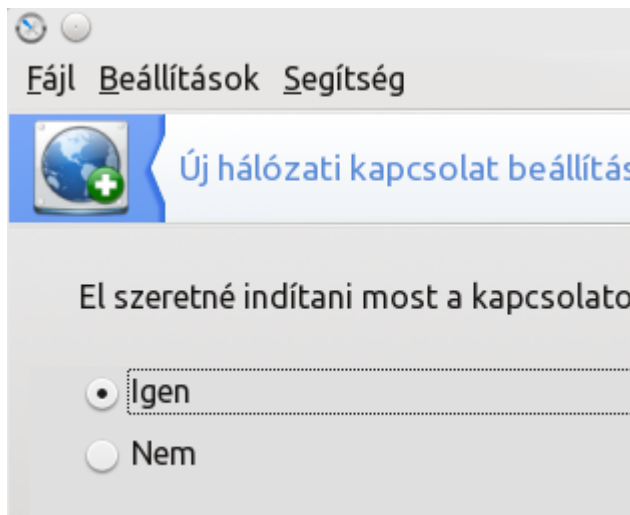
Elérheted még a „Hálózati beállítások” ablakot (előző kép) a PCC „Hálózati központ”-jában a „Vezeték nélküli (Wi-Fi)” melletti háromszögre kattintva, majd a „Beállítás” gombot választva.

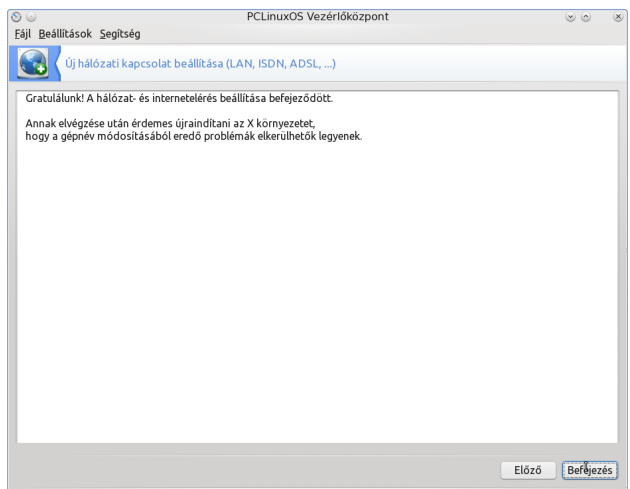
Itt az alapbeállításokat elfogadhatod. Azonban, ha OpenDNS-t, vagy Google DNS-t használnál a kapcsolatodban, akkor vedd ki a jelölést a „DNS kiszolgálók lekérése DHCP-vel” elől és írd be az elsődleges és a másodlagos címeket a DNS kiszolgálók soraiba. A „host name” jelentését később tisztázzuk. Fogadd el az alapbeállítást és nyomj „Következő”-t.

Fogadd el az alapbeállításokat (ami eltérhet a fent mutatottaktól) és válaszd a „Következő” gombot.

Ha akarsz, válaszd a „kapcsolat elindítása most” opciót és a „Következő” gombot.

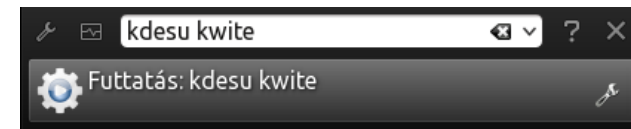
Ha minden rendben ment, akkor látni fogod a fent bemutatott „Gratulálok!” ablakot. Azonban, ha olyan üzenetet látsz, hogy problémák voltak a vezeték nélküli kapcsolat beállításában, akkor menj vissza és ellenőrizd a beállításaidat, hogy meggyőződj, minden rendben van-e. Gyakran a rosszul beállított titkosítás okozza a problémát.

Noha a leírás egy kicsit komplikáltnak tűnik, az egész folyamat valójában nagyon könnyű. Sokszor egy lépésről-lépésre leíró cikk sokkal bonyolultabbnak tűnhet fel a folyamatot, mint amilyen valójában

Host name

A „Host name” egy hálózatra kötött eszköz (a számítógéped) tényleges neve, amivel a hálózatban azonosítják. A PCLinuxOS a nevet alapból a localhost.localdomain-ra állítja be. Ez megkönnyíti a PCLinuxOS eszközöd azonosítását az otthoni hálózatban – feltételezve, hogy egynél nem több PCLinuxOS-t futtató gép van a hálózatra kötve. Ugyanakkor, ha egynél több gépen futtatsz PCLinuxOS-t a hálózatra kötve (nekem mindig nyolc van csatlakoztatva), akkor elég hamar összezavarhat több „localhost” nevű komputert látni.

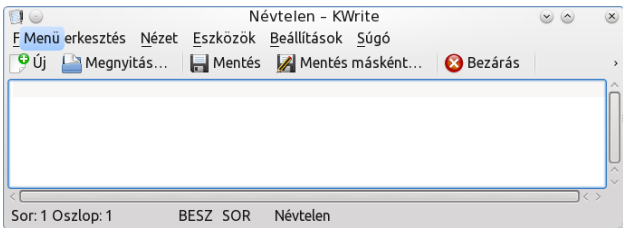
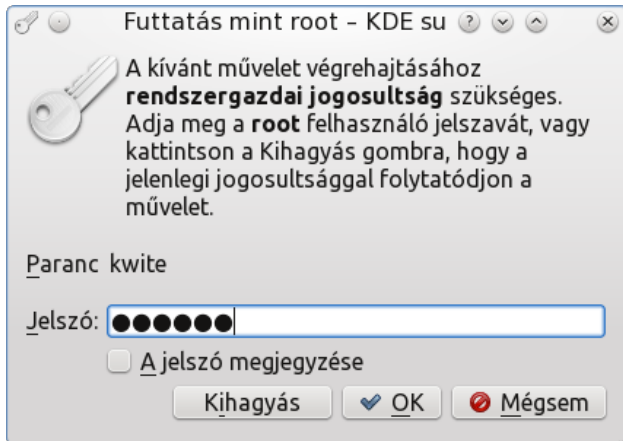
Szerencsére nem kötelező elfogadni a „localhost.localdomain” alapértéket. Egyedileg beállíthatod minden egyes PCLinuxOS komputeredet a hálózaton, saját nevet adva. Miközben többféle módon, grafikus felhasználói felület (GUI) segítségével megteheted, én egy másik módszert mutatok be – a tutit, a legkönnyebbet, a leggyorsabbat. Hígy nekem! Nem nehéz megcsinálni. És ez is többnyire GUI-t használ.

Ha KDE ablakkezelőt használasz, nyomd le az Alt+F2 gombokat. Egy, a fentihez hasonló ablakot fogsz látni a képernyőd tetején. Írd be a következőt:

kdesu kwite

Írd be a root jelszavát a fenti ablakba, majd nyomj OK-t.

Megnyílik a Kwrite, úgy mint fent. Válaszd a „Fájl → Megnyitás”-t és a könyvtárak közül menj az /etc/syconfig-ba. Keresd meg és válaszd ki a „network” fájlt.

LXDE és Xfce ablakkezelőnél az alkalmazás menüben válaszd ki a „Program futtatása”-t. Írd be a következőt:

```
gksu -l leafpad (LXDE), vagy  
gksu -l mousepad (Xfce)
```

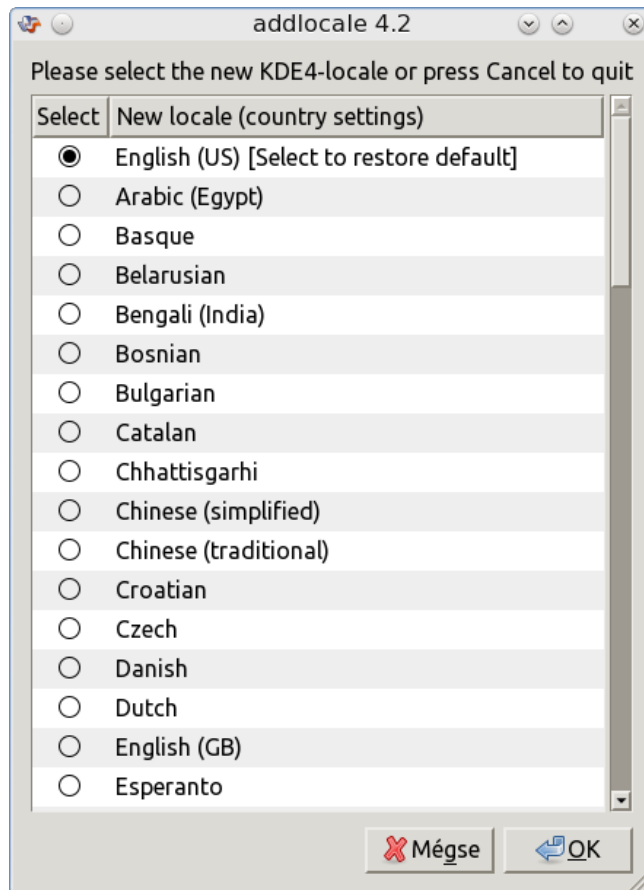
A „l” kis „L” betűt jelent – nem egyest. Add meg a root jelszót, ahogy azt fent is írtam. Ennek hatására a Leafpad, vagy a Mousepad szövegszerkesztő megnyílik (ahogy a Kwrite-tal történt KDE alatt). Tetszőleges szövegszerkesztőben a „Fájl → Megnyitás” pontot válaszd a menüből és menj az /etc/sysconfig könyvtárba. Keresd meg és válaszd ki a „network” fájlt. Innentől az eljárás ugyanaz, függetlenül a használt asztali környezettől.

A „**HOSTNAME=local-host.localdomain**” a network fájl első sora. Változtasd meg a sort úgy, hogy azt a nevet írd be, amit az adott komputernek szánsz. Például, az IBM Thinkpad T42-esem-ét **thinkpad-t42.localhost.localdomain**-re változtattam. Ha van egy asztali gép és egy laptop a hálózatodban, akkor a host name-et beállíthatod úgy, hogy a gépnek megfelelően **asztali.localhost.localdomain**, illetve **laptop.localhost.localdomain** legyen.

Mentsd a fájlt és indítsd újra a számítógépedet. Most már egyedi néven jelenik meg a hálózatodon.

Lokalizáció kezelése

Noha a PCLinuxOS az Egyesült Államokból való

Linux disztribúció, és így alapbeállításaként az angol nyelvet használja, de az is tudott, hogy a PCLinuxOS felhasználók a világon mindenhol megtalálhatók. Ennek eredményeként egyértelmű, hogy nem minden PCLinuxOS-felhasználó angol anyanyelvű.

Indítsd el a „Rendszer lokalizációjának kezelésé”-t és válaszd ki az anyanyelvedet a 80-nál több, felsorolt nyelv közül. Amikor kiválasztottad a nyelvet, az általad választott nyelvhez tartozó nyelvi fájlok letöltésre kerülnek a gépedre. Indítsd újra a te komputert és a PCLinuxOS-ed most már a te anyanyelveden jelenik meg.

Összegzés

A PCLinuxOS-t a finomhangolással az egyedi és sajátos igényeidnek megfelelően testre szabhatod. A PCLinuxOS finomhangolására szánt kis idő eredményeként sokkal produktívabb lehetsz és a PCLinuxOS használatodat is élvezetesebbé teheted.

